

SAVUN SANOMAT

Kotiseutulehti

Kiimasjärven kylällä lokakuussa 2014 Nro 78

Tässä lehdessä:

Pesäpalloa Johannes Kivi Areenalla

Savun pukkijoulu

Johtokunnan päätöksiä ja päättämättömyyttä

Skuuppi upposi

Kolopalloa Kulmalassa

Kuningaskalastajakisa

Pelaajakortti: Jouko Heikkinen

Urheilua, urhoilua ja nimittelyä

Kannen kuva: Henna Suuronen ikuisti pesiskoulun päätteeksi pelatun Lanneveden Laaka – Koulunsa Käyneet-ottelun joukkueet. Yläriivi vasemmalta: Anniina Lehtomäki, Sanna Kalliokoski, Timo Kalliokoski, Tero Lehtomäki, Kimmo Laitinen, Raimo Tarvainen, Hannu Vesterinen (päätuomari), Marja-leena Kujala (sihteeri), Juhani Luotola (kakkospesätuomari). Keskellä vas. Mika Temonen, Pentti Kujala, Jari Puranen ja Antero Rautiainen (takarajatuomari). Edessä Laakan joukkue: Taika Temonen (vas.), Aada Kalliokoski, Elmiina Lehtomäki, Venla Tarvainen, Aliisa Lehtomäki, Eemeli Puranen, Lauri Korkeamäki, Tuomas Kalliokoski, Oskari Puranen, Valteri Tarvainen, Atte Suovieri ja Elmeri Lehtomäki (kapt.). Kuvasta puuttuu Tomi Kalliokoski.

Ottelu pelattiin Lanneveden koulun kentällä, jolle tämän kirjoittaja soisi **Johannes Kivi Areenan** nimen. Johannes Kivi, tuttavallisemmin Kiven Jussi, oli arvostettu koulun johtajaopettaja 1950- ja 1960-luvuilla ja valmensi Lanneveden Saarijärven koulujen mestariksi vuonna 1961. Loppuottelussa kaatui Kalmari murskaluvuin 23 – 7. Matti Oksanen ja Ilkka Vesterinen palkittiin loppuottelun parhaina pelaajina, molemmat Kiimasjärven kylältä.

Puheenjohtajan palsta: Pesäpalloa Johannes Kivi Areenalla

Heittokäsi ei nouse nenää korkeammalle, sukka ei mene jalkaan ilman vetolaitetta ja kävellessä keinuttaa kuin erämaalaivaa. Mutta pesäpallon peluu ykkösvahdin paikalla luonnistuu vallan mainiosti. Ja tuomarointi ja pelin ohjaus siinä samalla. Raadollisuuteni (ei haise vielä kovin pahalle, vaikka mätäneminen on alkanut jo vuosia sitten) ei ole este pelaamiselle, sillä pesis on peleistä paras ja minulle tahdon asia.

Kuten vuosi sitten lupailin, käynnistimme kesäkuun alussa Lanneveden koulun kentällä lasten pesiskoulun. Lanneveden poikia oli kesällä 2013 käynyt Mannilan hiekkatekonurmikentällä Pullistuksen järjestämissä harjoituksissa ja peleissä. Nyt haluttiin pelata omalla kylällä ja sehän järjestyi vallan mukavasti. Johannes Kivi Areena vaikutti heti ensi katselmuksessa pesiksen peluuseen kelvolliselta. Kun Tero Lehtomäki lanasi kentän muhkurista pintaa, havaitsimme, että lanattavaa ainesta ei juurikaan ollut. Tero vihjaisi Pasi Nikaralle asiasta ja seuraavana aamuna aurinko nousi Areenalle valtavan kivituhkavuoren takaa. Kaupungin miehet levittivät tuhkan ja Tero taas lanaamaan. Kesän mittaan kenttä tuli loistokuntoon lukuisten lanausten ja kovettumisen jälkeen. Kiitos Terolle, Pasille ja kaupungille.

Lainasimme keskusurheilukentältä kalkkikärriä ja piirsimme Heikki Vesterisen kanssa pesiskentän rajat. Koska kärriä kuljettaminen ees-taas vaikutti haasteelliselta, oli taas turvaututtava Pitkän Teron apuun. Hän valmisti käytöstä poistetusta ruohonleikkurista kelpo kalkkikärriä, joilla viivan veto sujuu vallan mainiosti.

Pullistuksen naisjoukkueessa vuosia pelannut Enni Pääkkönen tuli kaveriksi vetämään pesiskoulua. Koulunjohtaja Peter Leppänen antoi mailat, pallot ja räpylät käyttöömme. Kerran viikossa kokoonnuttiin ja lapsia oli läpi kesän niin paljon – 23 kirjoilla – , että pääsimme aina pelaamaan, jos ei kolmella, niin ainakin kahdella pesällä. Parhaana päivänä häärimme 15 lapsen kanssa, kerran taisi olla alle 10 pelaajaa kentällä. Ahkeruus ja innostus palkittiin elokuun lopulla, kun teimme retken Jyväskylään, Kirittärien ja Viinijärven superpesisotteluun.

Heitimme otteluhaasteen Uraisille. Harmiksemme pieni kunta ei saanut joukkuetta jalkeille. Ottelu kuitenkin järjestyi, kun Tanja Alkula-Temonen sai koottua koulunsa käyneistä joukkueen. Lauantaina 6. syyskuuta 2014 pelattiin sitten ottelu **Lanneveden Laaka – Koulunsa Käyneet**. Laaka tietysti lasten joukkue. Edellisen kerran pesäpallo-ottelu pelattiin Lannevedellä Sampolan kesäjuhllilla heinäkuussa 1981. Silloin paikalliset asukkaat voittivat mökkiläiset 5-4. Muistan itsekin pelanneeni hävinneiden joukkueessa.

Laaka aloitti ottelun vahvasti. Pojat löivät laakaa sääliä tuntematta ja tytöt railakkapäät vilistivät pesien välejä tukat hulmuten. Kun Atte, Elmeri, Tomi, Tuomas, Valtteri, Lauri, Eemeli ja Oskari onnistuivat kotiutuslyönneissäkin hienosti, toivat Aliisa, Aada, Taika, Elmiina ja Venla juoksua solkenaan. Tilanne olikin ensimmäisen vuoroparin jälkeen 12-2.

Toisessa vuorossa Koulunsa Käyneiden selät norjistuivat, ulkopeli tiivistyi, ja lasten lyönnit jäivät vanhusten räpylöihin. Laaka saikin aikaiseksi vain yhden juoksun omalla sisävuorollaan. Vaikka lasten parhaana palkittu Tuomas Kalliokoski napsi etukentällä monta aikuisten hurjaa sivallusta räpylänsä, saivat Koulunsa Käyneet vyörytettyä peräti 12 juoksua ja voittivat ottelun täpärästi 14-13. Hyvä näin, sillä nyt jäi Laakan pelaajille petrattavaa ensi kesään. Ja harjoitusmotivaatio kohdalleen.

Ottelussa oli yleisöä paikalla kymmenittäin ja vapaaehtoisen pääsymaksun ja makkaranmyynnin tuloksena muotoutui mukava pesämuna ensi kesän pesiskoulun tarpeisiin. Aiomme nimittäin jatkaa. Ainakin siinä tapauksessa, että lasten innostus säilyy koetun tasoisena. Pesistä osaava Raimo Tarvainen lupautui jatkossa yhdeksi vetäjäksi, ja itse olen mukana nyt kolmannella tekonivelellä vahvistuneena. Jos vielä Enni Pääkkönenkin ehtii mukaan, voimme järjestää lapsille entistä mukavampia pelihetkiä Suomen kansallispelin parissa kesällä 2015.

Itsenäisyyspäivä on nyt syytä varata **Kiimasen Savun pukkijoululle**. Äänestimme keväällä muutoksen puolesta ja halusimme korvata kiitosiltamat vanhaan malliin järjestetyillä pukkijouluilla. Luvassa on ohjelmallinen iltama ja tanssit rytmittää hovisoittajamme Timo Leppänen, joka saa rinnalleen Seppo Savilehdon, Konneveden lahjan maakunnan tahtitaivaalle. Ja kitara soi.....

Hannu

Vanhaan savulaiseen malliin
KIIMASEN SAVUN PUKKIJOULU

Hernesalmen myllyssä lauantaina 6. joulukuuta 2014

Juhlahumuun ovat tervetulleita kaikki Kiimaseen Savun jäsenet

Ohjelma

- Klo 14.00 Savusauna Lämpää, mikäli saunoja ilmoittautuu
- 17.00 Pukkijouluateria Tähän ei liene ilmoittautujista pulaa
- 19.00 Palkintojen jakoa: Johtokunnan malja, kuningaskalastaja, kolopallo,
maantiejuoksu, souu-uistelu....
- 19.30 Kulttuuriohjelma Kiimaseen jouluevakeliumi, can-can, joulupukki...
- 20.30 Pukkijoulutanssit: Soittaa duo SepTimi – Seppo Savilehto & Timo Leppänen

Juhla päättyy n. klo 23

* jotta pukilla olisi mitä jakaa, **tuota pieni lahja** mukana ja
jotta Oskari osaa varata kinkkua kylleiksi

Ilmoittaudu 23. marraskuuta mennessä

anniina.lehtomaki@pp.inet.fi, vesterinen.hannu@pp.inet.fi, pentti.kujala@pp5.inet.fi

Kiimaseen Savu ry

Johtokunta

Johtokunnan päätöksiä

Kiimaseen Savun johtokunta kokoontui täysimääräisenä myllyyn 3. lokakuuta 2014. Yhdistyksen taloudellisen tilan katsottiin olevan kestäväällä pohjalla, henkisestä nyt puhumattakaan. Niinpä yksituumaisesti päätettiin pitää pikkujoulu itsenäisyyspäivänä perinteisin menoin ja kutsua juhlaan kaikki Savun jäsenet.

Saatuamme Markku Helteeltä tiedon siitä, että hän tulevanakin kesänä hoitaa ajanoton, päätimme järjestää juhannusaattona 2015 Kiimaseen Savulenkin 33. kerran. Sampo Nuorisoseura on ilmoittanut jatkossakin huolehtivansa paikoituksesta ja liikenteen ohjauksesta vastineeksi Savulenkin ravintolasta saamalleen tuotolle. Muutoinhan järjestelyt ovat omissa käsissämme ja odotamme, että toimitsijoita ilmaantuu entiseen malliin hoitamaan tuttuja tehtäviä. Emme vielä tässä vaiheessa pyydä sitoutumisia, vaan luotamme siihen, että hommat hoituvat sitten, kun aika on kypsä.

Viime vuodet tappiota tuottanut Myllyblues aiheutti taas päänvaivaa, eikä johtokunta uskaltanut vielä tehdä lopullista päätöstä sen järjestämisestä. Motivaatio on koetuksella niin olutteloituksen järjestäjällä Ilkka Vesterisellä, kuin Savun johtokunnallakin. Viime kesänä maksaneita vieraita oli Myllybluesin 14-vuotisen historian alhaisin määrä – 196. Siitäkin huolimatta, että esiintyjät olivat laadukkaita ja nimekkäitä. Oluen tuotto tuolla yleisömäärällä ei kata lupa- ym. muita teltoituksen järjestäjälle aiheutuvia kuluja, eivätkä lipputulot 15 euron pääsymaksusta huolimatta riitä soitosta ja markkinoinnista aiheutuviin kuluihin. Johtokunta otti aikalisän ja haluaa kuulla jäsenistön mielipiteitä jatkosta.

Esillä oli ajatus luopua bluesista ja järjestää heinä- elokuun vaihteessa lauantai-illansuu- konsertti, missä korsun lavalle nousisi Saarijärveläisiä rock-kokoonpanoja. Oluttelotusta ei järjestettäisi, jotta yleisö voisi loppuun saakka nauttia täysimääräisenä kympin hintaisesta konsertista. Suunnitelma sisältää ajatuksen järjestää etenkin oman kylän nuorille ja muille rockenroll-henkisille mahdollisuus tavata myllyllä mielimusiikkinsa parissa. Johtokunta jää odottamaan ohjeistustanne.

Puheenjohtaja esitteli johtokunnalle ajatuksensa ”Kiimasen antologiasta”. Savulaisten pöytälaatikkoon on arvatenkin kertynyt liuta tekstejä, joita ei ole kehdattu kenellekkään näyttää. Näitä, ja uutta materiaalia koottaisiin yksiin kansiin, ilman minkäänlaista sensuuria ja ilman myötä- tai vastahäpeää. Lähtökohtaisesti antologia olisi mauttoman ja huonon runon perusteos, joka sisältäisi myös lyhyttä proosaa. Siis juttuja, tarinoita ja novellejakin. Kiinnostavin teoksesta tulisi, jos jokainen kirjoittaisi omalla nimellään, mutta nimimerkin käyttökin sallitaan. Härkälän tytöt ovat valmiita kuvittamaan teosta niiltä osin kuin se on lapsille sopiva. Muutamia lupauksia tekstien osalta olen jo saanut. Teokselle on annettava aikaa, jotta jokainen mahdollinen kirjoittaja ehtii käydä jaakobinpaininsa. Myllyssä kokouksen loppupuolella piipahtanut Palsankylän mies kuuli sattumoisin asiasta ja tilasi heti 3-5 kpl 10 euron kappalehintaan. Näin vaikka yhtään runoa ei ole vielä kirjoitettu sisään. Hyvä alku, kannattaa tulla mukaan! Asian tiimoilta voitte olla yhteydessä puheenjohtajaan.

Hannu Vesterinen

Pj Kiimasen Savu ry

Pekka Rämänen: Skuuppi upposi

Skuuppi on yhden tiedotusvälineen ennen muita julkaisema uutinen, jonka sisältö poikkeaa yleisestä uutisvirrasta. Lisäksi skuupin on oltava uutisena poikkeuksellisen merkittävä.

Työn sankari olisin minäkin, ellen olisi onnekaasti syntynyt jo niin varhain, ettei uusi eläkelaki ehdi osua kohdalle. Yli 38 vuotta raskasta ja kuluttavaa työelämää on takana. Muisteluiässä siis ollaan. Tällä kerralla muistelen yhtä harvoista skuupeistani.

Tapahtui Korpilahden kirkonkylässä. Pukkalan asutusalueella asuva asukas soitti ja kertoi, että heidän talonsa vierelle on yöllä tullut karhunjaljet. Ei muuta kun kamera mukaan ja katsomaan.

Hain vauhtia terveyskeskuksen, taksiaseman ja S-marketin kulmalta. Halusin mitata tapahtumapaikan etäisyyden keskustasta. Eikä tarvinnut mennä kuin kilometrin verran citystä sivuun, kun jaljet löytyivät. Kaavatien laita oli kävellyt karhu. Kynnet olivat painautuneet tien laitaan, mesikämmen oli käyttänyt talojen välissä kulkenutta tietä kymmenien metrien matkalla.

Otin kuvia ja haastattelin asukkaita. Ysitiekien puiden välistä näkyi ja lähellä asui kymmeniä ellei satoja ihmisiä. Hyvänen, olisi muumimamma sanonut. Suuntasin toimitukseen tutkimaan tietosanakirjoja. Mieli teki kutsua riistapäällikkö katsomaan, mutta pelkäsin tämän tulevan paikalle Keskisuomalaisen ja alueradiotoimittajan kanssa. Muitakin viranomaisia ja varsinaisia asiantuntijoita välttelin, koska Korpilahti-lehden ilmestyminen oli niin lähellä. Josko tämän kerran saisin kertoa merkittävän ja puhuttavan – pelottavankin – asian ensimmäisenä!

Seuraavalla viikolla sitten voisi pyytää asiantuntijoita lausumaan ja rauhoittelemaan asukkaita. Voisi vaikka pyytää jotakuta poseeraamaan asennossa, jossa kantti parhaiten kestäisi karhun nuuhkiessa. Eikös sitä kuolleeksi pidä tekeytyä ja välttää katsekontaktia, jos karhu tulee kohti?

Korpilahti-lehti oli jo parikymmentä vuotta sitten varhaisjakelussa. Uni loppui sopivasti ennen kelloherätystä, ja suuntasin toiveikkaana postilaatikolle. Uskoin, ettei Keskisuomalaisessa olisi kirkonkylällä käyneestä karhusta mitään. Meilläpä olisi. No, pian se selviäisi.

Naapurin rouva osui postilaatikoryhmälle samaan aikaan. ”Oletko kuullut, mitä on tapahtunut?” hän kysyi.

Vaivoin maltoin olla mainitsematta, että minähän sen jutun, jota varmaan tarkoitat, kirjoitin. Päätin kuunnella ensin.

”Estonia-laiva on uponnut ja ainakin 800 ihmistä on kuollut”, naapuri kertoi.

Minäkin sitten töihin päästyäni kaivoin tuttavieni joukosta henkilön, joka oli osallistunut Silja Europalla pelastustöihin. Hän kertoi puhelinhaastattelussa valvovansa öitä, kun silmissä näkyy pelastuslauttoja ja kuolleita. Koetin sitten parhaani mukaan suhteuttaa onnettomuutta Korpilahden väkilukuun ja kirjoitinkohan jotain kirkonkylän halki kulkevista kloorirekoistakin. Karhunpelko ei enää tuntunut tärkeältä, eikä koko karuhavaintoon palattu. Eipä palannut karhukaan.

Kiimasan Savun kolopallokisat Kulumalassa

Lapset 2 reikää	1. Elmeri Lehtomäki	17	(yhden reiän uusinta 4)
	2. Elmina lehtomäki	17	(yhden reiän uusinta 7)
	3. Aliisa Lehtomäki	20	
Naiset 10 reikää	1.Vappu Rautiainen	56	
	2. Henna Suuronen	58	(kaksi kolmen pisteen ja kolme 4 pist. reikää)
	3. Anniina lehtomäki	58	(kaksi kolmen pisteen ja yksi 4 pist. reikää)
Miehet 10 reikää	1. Ilkka Vesterinen	48	
	2. Antero Rautiainen	54	
	3. Tero Lehtomäki	55	(kaksi 3 pisteen reikää)
	4. Pentti Kujala	55	(yksi 3 pisteen reikä)
	5. Hannu Vesterinen	60	

Kolopallon isä, Antero Rautiainen ja Peräkylän kolfimailat. Kulumalan pihamaalla on kymmenreikäinen rata. Jokaiselle reiälle on oma puinen mailanvänkylänsä. Pallona käytetään oranssia jääpalloa. Väylät ovat vaativia, ja alle 50 lyönnin tulosta on pidettävä hyvänä. Savun turnauksessa vain Ilkka Vesterinen kykeni tuon haamurajan alittamaan. Kuva: Henna Suuronen

Pertti Harjulasta Savun kuningaskalastaja

Kalastuksen taitoja mittaamaan kehitetyssä Kiimasen Kuningaskalastajakisassa saatiin taas uusi voittaja. Nyt oli Pertti Harjulan vuoro ottaa titteli ja pokaali. Pertti voitti voittamatta. Kakkossijat pilkissä ja rantaonginnassa antoivat kuitenkin turvallisen etumatkan ennen soutu-uistelua, jossa Pertti ei päässyt omalle tasolleen.

Soutu-uistelun saaliit olivat keuhnoimmat kisan historiassa. Laihoja, liukkaita ja lyhkäisiä haueniljetyksiä toki muutamia saatiin, mutta yhtään täysimittaista (45 cm) kuhaa ei Summasesta noussut, vaikka vettä halkoi kuusi venekuntaa neljän tunnin ajan. Uistelukisan voitti Ilkka Oskari Vesterinen mukavalla ahvensaaliillaan. Rantaonginta Kulumalan tekoaltaalla oli niin ikään saaliin suhteen laiha kisa. Yhdeksästä onkijasta vain kolme sai kaloja. Ahvenia, särkiä, haukia ja lahnoja kyllä altaassa oli, mutta kovin olivat kylläisiä ja laiskoja. Rantaongintakisakin sai taas uuden voittajan, kun Paula Pajarin (v. 2012) ja Tero Lehtomäen (v. 2013) jälkeen voittajan pytyyn sai vuodeksi haltuunsa Hannu Vesterinen.

Rantaonginnan tulokset:

1. Hannu Vesterinen	1334 g
2. Pertti Harjula	418 g
3. Antero Rautiainen	280 g

Soutu-uistelun tulokset ja pisteet kuningaskalastajakisassa:

	Haukipist.	Ahven	Yht.
1. Ilkka Vesterinen	1163	1344	2507
2. Jouko Heikkinen & Hannu Vesterinen	1358	144	1502
3. Tero ja Elmeri Lehtomäki, Iivari Pääkkönen	204	416	620
4. Anniina Lehtomäki & Henna Suuronen	448		448
5. Pertti Harjula, Alekski ja Santeri Kumpumäki		84	84
6. Vappu ja Antero Rautiainen			-

Kuningaskalastajakisan loppupisteet:

1. Pertti Harjula	9 (2-2-5)	8. Ilkka Vesterinen	20 (12-7-1)
2. Hannu Vesterinen	11 (8-1-2)	9. Matti Ikkala	20 (6-7-7)
3. Anniina Lehtomäki	11 (1-6-4)	10. Antero Rautiainen	21 (12-3-6)
4. Henna Suuronen	14 (3-7-4)	11. Vappu Rautiainen	21 (9-6-6)
4. Iivari Pääkkönen	14 (4-7-3)	12. Elmiina Lehtomäki	25 (12-6-7)
6. Elmeri Lehtomäki	14 (5-6-3)	12. Aliisa Lehtomäki	25 (12-6-7)
7. Tero Lehtomäki	16 (7-6-3)	14. Paula Pajari	26 (12-7-7)
		14. Juhani Hakala	26 (12-7-7)

Santeri ja Alekski Kumpumäki olivat jäseniä vasta uistelukisan aikana, joten heille ei vielä tänä vuonna merkitä tulosta kuningaskalastajakisassa. Kuningaskalastaja saa pyttynsä pikkujouluissa!

Pelaajakortti: Jouko Heikkinen

Kiimasen Savun **Jouko Heikkinen** on äänestetty Äänekosken kaikkien aikojen parhaaksi koripalloilijaksi. Äänestyksen pani toimeen ÄKS, eli Äänekosken kaupunkisanomat. Vaikka äänetyksessä huomioitiin kaikki jenkitkin, sijoittui toiselle sijalle Kalevi ”Kelly” Pietikäinen, jonka kultaranteisen vaparikäden hyvin muistamme.

Meille, jotka hyvin tunnemme Jouko Heikkisen saavutukset koripalloilijana, ykkössija ei ole mikään yllätys. Niille, jotka tietävät Joukon saavutukset vain Savun soutu-uistelukisassa, valinta saattaa sitä olla. Voittoa, kolme kakkossijaa ja yksi asiaton hylkäys voittosuorituksen jälkeen, nostaa Joukon tämänkin lajin kärkipaikalle. Ja tuskin Joukoa olisi muutoin hylätty, mutta kun satuin itse istumaan samassa veneessä...

Tässä yhteydessä on sopivaa kertoa hiukan Joukon saavutuksista koripallossa.

Syntynyt 28.6.1955, pituus 193 cm, kasvattajaseura Äänekosken Huima

Jouko Heikkinen pelasi Suomen koripallomaajoukkueessa kaikkiaan 190 maaottelua. Vuosina 1979-1987 kertyi peräkkäisiä maaotteluita 168. Molemmat luvut ovat ennätyskoko Suomessa. Jouko teki 9,2 pisteen keskiarvolla maaotteluissa 1739 pistettä, vaikka hänen pääroolinsa oli puolustaa. Suomen mestaruussarjassa pistekeskiarvo vuosina 1975-1992 oli 18,9. Otteluita kertyi 296 ja korisukka lauloi 5607 pisteen edestä. Yhden ottelun piste-ennätys on 49. Jouko edusti urallaan Äänekosken Huiman lisäksi Uudenkaupungin Urheilijoita ja Hongikon Nuorisoseuran Urheilijoita.

Näin Jouko muistelee huikkea uraansa:

Koripallolla oli Äänekoskella pitkät perinteet ja kaikki pojat harrastivat sitä. Voitimme B-junioireissa Äänekoskelle ensimmäisen Suomen mestaruuden. Tästä joukkueesta kasvoi pelaajia, jotka nostivat Huiman miesten mestaruussarjaan. Olimme tiivis ryhmä - kuudesta runkopelaajasta neljä asui saman kadun varrella. Harjoitusmäärät olivat kovia. Ensimmäinen oli jalkapalloharjoitukset, joista siirryin Huiman II-joukkueen treeneihin. Tämän jälkeen jäin vielä Huiman edustusjoukkueen harjoituksiin. Viimeiset harjoitukset venyivät joskus puoleenkin yöhön, kun päävalmentaja Markku Ranta heittäi kymmenen vapaahettoa peräkkäin sisään ennen kuin sai lähteä. Huima tunnettiinkin fyysisesti hyvin valmennettuna joukkueena. Tähän perustui se, että fyysisen kuntoni ylläpito urani aikana oli helppoa. Tästä puolestaan seurasi se, että loukkaantumisalttius laski ja saatoinkin pelata niin monta peräkkäistä ottelua maajoukkueessa ja SM-sarjassa.

Jouko muistelee vielä, että kun Huima nousi ensimmäisen kerran mestaruussarjaan 1970-luvun puolivälissä, räjähti keskisuomalainen koripallo uuteen nousuun. Vaikka pakkasta oli kolmisenkymmentä astetta, oli jo tunteja ennen ottelua pitkä jono, joka odotti lippuja.

Tuossa jonossa seisoivat tämän kirjoittajakin. Silloin Huima pelasi Hiskimäen koululla ja tunnelma otteluiden aikana sellainen, jota en missään muussa urheilutapahtumassa ole kokenut. Joukon pelisuoritukset jäivät tottakai mieleeni. Ja Huiman ensimmäinen jenkki Mike Norwood.

Hannu Vesterinen

Urheilua, urhoilua ja nimittelyä

Risto Gröndahl piti huolen siitä, että Kiimasen Savun maratontilastoihin tuli merkintä tällekin vuodelle. Risto, joka ei tavoittele ennätyskoko, juoksi sellaisen **Pariisin maratonilla** 6.4.2014. Hänen nautiskelunsa suurkaupungin kaduilla päättyi ajassa 5.49.32, mikä on Kiimasen Savun ennätys sarjassa M65. Ensimmäiseen tekooniveleen Ristolla on vielä matkaa, sillä tämä oli vasta hänen toinen maratoninsa. Sitten kun niitä kertyy rapia neljäkymmentä, on aika vaihtaa luita. Ja nyt kirjoitan omasta kokemuksesta. Ja suomennos: lopeta Risto tähän paikkaan moinen niveltesi kiusaaminen. Soudellaan, vedellään vaappuja ja jigittelään körmyniskoja. Kyllä siinäkin touhussa aika kuluu ja saa olla pois kotoa.

Sarianna Görsoy juoksi Savulenkin kympillä mahottoman hyvän ajan 48.07. Paremmiin kuin yksikään seuramme miehistä edellisen illan mestaruuskisassa. **Juho Luotolan** Savulenkillä juoksema 50.34 olisi riittänyt hyvin edellisenä iltana seuramestaruuteen miesten kympillä. **Vesa Walamies** vei nimittäin Savun mestaruuden kirkolle ajalla 55.53.

Maija Pajunen juoksi keväällä Helsingissä puolimaratonilla ajan 2.07.48. Pentti Kujala keskeytti 100m ennen maalia, kun huomasi juosseensa naisten sarjan numerolla. Kyllä varmaan hävetti.

Norttilenkillä (3,4 km) on juostu kahteen otteeseen kilpaa.

Nortti 19.6.2014 toimitsijajuoksu

1. Pauli Pääkkönen	15.33	8. Nimi Epäselvä	25.19
2. Ida Vesterinen	18.23	9. Iivari Pääkkönen	37.36
3. Sami Kinnunen	18.23	10. Marja Pääkkönen	38.13
4. Elmeri Lehtomäki	19.18	11. Marja-Leena Kujala	38.13
5. Vilja Latvakoski	21.19	12. Ulla Vesterinen	38.13
6. Pentti Kujala	21.19	13. Marita Vesterinen	38.13
7. Pertti Harjula	23.33		

Soihtujuoksu 6.9.2014

1. Pentti Kujala	17.30
2. Elmeri Lehtomäki	18.00
3. Tero Lehtomäki	19.28
4. Aliisa Lehtomäki	22.32 (pyörällä)
5. Marja-Leena Kujala	24.13

Siska Toivanen, Juhani, Martti ja Juho Luotola suorittivat 9. heinäkuuta 2014 **Sarvenperän Saunamaratonin**. Siinä ei aikoja otettu, mutta 18 saunaa tuli kylvettyä ja yli 10 km käveltyä tai uitua päivän aikana. Nestehukka ja kalorinkulutus olivat melkoisia. Kukaan ei loukkaantunut.

Raudanläpyttelijä Palsanpuron Pajalta, siirteli 26. syyskuuta 2500 kilon painoista konevasaraa huonolla hulilla. Kukaan ei loukkaantunut.

Pappatunturi-Seppo Hietamalta oli jo alkukesästä noukkinut 30 sangollista mustikoita, suuren osan niistä Lannevedeltä. Jotkut kateelliset vähille marjoille jääneet loukkaantuivat.

Koulumatkakin voi Kiimasjärven kylätiellä olla urheilua henkensä kaupalla, vaikka ei urhoilisikaan. **Alaste-ikäinen tyttö** kaatui polkupyörällä sillan pielen ikimonttuihin ja loukkaantui.

Lannevesi, tuo vahvojen urheilijoiden ja pelottomien urhoilijoiden kotipesä, valittiin Keski-Suomen vuoden kyläksi. Toivoisi, että valintaan vaikuttanut kylän konsensuksen henki muuttuisi lihaksi myös hirvimiesten leireissä. Muuten on vaarana, että joku haav ... eikun loukkaantuu.

Saarijärven Paavo on valittu 41 kertaa. Viidesti valinta on osunut lanteiseen. Uljas Hakalan (1976) ja Esko Talvilahden (2010) ansiosta Kiimasjärven kylälle kahdesti, kerran Keskikylälle ja Eeti Hänniselle (1977), kerran Autionkylälle ja Matti Rämäselle (1986). Olikin jo aika Laihankylän saada oma Paavonsa. **Pirjo Luotola** oli Saarijärvi- seuralta hyvä valinta. Tulihan valituksi ihminen, jolle lapio ei takuulla ole vieras työväline. Ei se sitä ollut Runebergin Paavollekkaan. Tällä kertaa Paavon valinnasta tuskin kukaan loukkaantui. Etenkin, kun Laatikainen on jo siirtynyt tuon ilmaisiin.

*